

ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δεύτερος μας χρόνος είναι,
κι' έδρα πάλιν αἱ Αθῆναι.

Χίλια δικτακόσα δύδοηντα πέντε,
τὸ Κουβέρο πάει ποίμα μὲ πονέντε.

Ο 'Ρωμηὸς τὶς τὴν ἑβδομάδα—μόνο μὴ φορὰ θὺ βγαίνῃ,
κι' ὅταν ἔχω ἔξυπνάδα —κι' δποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς δὲν δέχομαι —γιατὶ δὲν τοὺς ἀνέχομαι,
κι' δσα φύλλα κι' ἀν κρατῆς—δὲν περνᾶς συνδρομητής.

Δὲν θὰ ἔχουμε τεφτέρια—δπως πρίν καὶ νταραβέρια.
Γράμματα καὶ πληρωμαί—ἀποστέλλονται σ' ἐ μέ.
Μές στῶν φόρων τὴνάνταρα—κι' ὁ Ρωμηὸς μας μιὰδεκάρα.
Κι' ἄς τὴν δίνη δποιος θέλει—εἰδ' ἀλλέως δὲν μᾶς μέλει.

Δεκάτη τοῦ Φεβρουαρίου,
διάλυσις Κοινοβουλίου.

Νούμερο πενήντα ἔξη
τί τραμπούκος ποῦ θὰ φέξῃ!

Διάταγμα ἔξαφρικόν, καθ' δλα διαλυτικόν.

Τῶν Ἀπόκρεω τὰς νύκτας ἐν γαλήνῃ διελθόντες
καὶ χορεύσαντες μὲ κέφι καὶ μὲ ὄρεξιν πολλήν,
καὶ ὑπ' ὅψιν μας ἐν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος λαβόντες,
διαλύομεν τοῦ ἔθνους τὴν ἀλλόκοτον βουλήν
καὶ δρίζομεν ἡμέραν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγώνος
τὴν ἑβδόμην Ἀπριλίου, τοῦ μηνὸς Γαμηλιῶνος.

Διατάσσομεν στὰς κάλπας νὰ ψηφίζουν μὲ τὸ ζόρι
κι' δσοι Ἐλληνες δὲν είναι στὰ Μητρόφα περασμένοι,
διατάσσομεν πρὸς τούτοις νὰ περνοῦν γιὰ ψηφοφόροι
κι' δσοι βρίσκονται πρὸς χρόνων ἐκατὸν ἀποθαμμένοι.
Ἐπιθέτων κι' δνομάτων διακρίσις νὰ μὴ γίνονται,
καὶ οἱ ντόπιοι καὶ οἱ ξένοι δίχως ψῆφο νὰ μὴ μείνονται.

Διατάσσομεν νὰ γίνονται μεταθέσεις ὑπαλλήλων
καὶ στὴ θέσι του κανένας μὴ στιγμὴ νὰ μὴ σταθῇ,
καὶ τῶν κυριῶν ἀκόμη διατάσσομεν τὸ φῦλον
γιὰ τοὺς μέλλοντας ἀγῶνας στὸ φερό νὰ σηκωθῇ.
Οὕτε λίθος ἐπὶ λίθου στὸν ἀγῶνα νὰ μὴ μείνῃ
καὶ μαλλιὰ κουβάρια σύμπας δ Ἐλληνισμὸς νὰ γίνῃ.

Διατάσσομεν καὶ πάντας τοὺς γενναίους στρατιώτας
σ' δλας τὰς περιφερείας νὰ ἐπέμβουν φανερά,
νὰ δουλέψῃ κοντακίδι γιὰ πολλοὺς συμπατριώτας,
ἐν ἀνάγκῃ δὲ ν' ἀρχίσουν καὶ τὰ ἔνσφαιρα πυρά.
Διατάσσομεν μεγάλην κατανάλωσιν δέτοίνας
καὶ εἰς δλα τάλλα μέρη, καὶ πρὸ πάντων στὰς Αθήνας.

Ολοι νὰ μετέλθουν δλα τῆς κατεργαζῆς τὰ μέσα
κι' ἔτοι νόμι μος καμμία ἐκλογὴ νὰ μὴ βρεθῇ,
διατάσσομεν ἀκόμη καὶ τὸν φύλατον μας Μπέσα
εἰς τὴν νέαν ταύτην πάλην βουλευτῆς νὰ ἐκτεθῇ.
Πᾶς ἐλεύθερος πολίτης μίαν κάλπην νὰ ἐκδέσῃ
καὶ δ ἕκριος Κουμπάχιας νὰ φυτώσῃ μές στὴ μέση.

Οταν δὲ δ Ἄιδις μας ἀνθοστόλιστος προβάλλῃ
καὶ δ ἔρως τοὺς γαϊδάρους στὰ γρασίδια προσκαλῇ,
τότε πλέον εἰς τὰ ἔξη τοῦ ὠραίου χρυσομάλλη
διατάσσομεν νὰ ἔλθῃ καὶ ἡ γέα μας βουλή
ν' ἀπλωθοῦμε μές στὰ δόδα, δὲ μένει γὰ τὸ φάμε,
κι' ἐμεῖς πάλι στὰ λουτού μας δοδοκόκκινοι νὰ πάμε.

Διατάσσομεν νὰ γίνονται φουσφετίων καταχρήσεις,
νὰ μὴ μείνῃ στὰ Ταμεῖα οὔτε κάλπικος παρᾶς,
παρὰ φύσιν υποσχέσεις, παρὰ φύσιν ἀπαιτήσεις,
συνειδήσεων καὶ ψήφων δημοσίας ἀγοράς.
Διατάσσομεν μεγάλην ἀναστάτωσιν καὶ σάλον,
καὶ πολέμους καὶ καυγάδες μετὰ ξύλων καὶ δοπάλων.

Τῶν Ἀπόκρεω τὰς νύκτας ἐν γαλήνῃ διελθόντες
καὶ χορεύσαντες μὲ κέφι καὶ μὲ ὄρεξιν πολλήν,
καὶ ὑπ' ὅψιν μας ἐν ἄρθρον τοῦ Συντάγματος λαβόντες,
διαλύομεν τοῦ ἔθνους τὴν ἀλλόκοτον βουλήν
καὶ δρίζομεν ἡμέραν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγώνος
τὴν ἑβδόμην Ἀπριλίου, τοῦ μηνὸς Γαμηλιῶνος.

